

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Š. Micháliku a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného **G. Č.** pre prečin krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 28. marca 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený G. Č. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. novembra 2007, sp. zn. 2To 94/07 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného G. Č. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni zo 17. júla 2007, sp. zn. 2T 23/2007, bol obvinený G. Č. (a odsúdený J. H., ktorý však nepodal dovolanie) uznaný za vinného z prečinu krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 31. októbra 2006 asi o 9.30 hod. v lesnom poraste č. X. zvanom H., číslo X. v katastrálnom území obce Starina, okres Stará Ľubovňa, ktorá patrí do lesného pôdneho fondu vyrúbali a odcudzili 11 kusov dreviny smrek a 3 ks dreviny borovica o priemeroch 11 až 46 cm na pni, čím U. obce Starina, pozemkové spoločenstvo spôsobili škodu vo výške 8 109 Sk, pričom obvinený G. Č. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že Trestným rozkazom Okresného súdu v Starej Ľubovni z 13. decembra 2004 sp. zn. 2T 29/04, ktorý nadobudol

právoplatnosť 22. januára 2005, bol uznaný za vinného za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorého výkon mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní do 22. januára 2007.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený G. Č. odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Prešove z 15. novembra 2007, sp. zn. 2To 94/07, bolo odvolanie obvineného G. Č. proti rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni zo 17. júla 2007, sp. zn. 2T 23/2007, podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietnuté.

V zmysle § 139 ods. 1 písm. b/ alinea cc/ Tr. por. rozsudok je právoplatný, a vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, avšak podané odvolanie bolo zamietnuté.

Rozsudok okresného súdu sa v dôsledku uvedeného stal právoplatným zamietnutím odvolania obvineného G. Č. uznesením krajského súdu.

Okresný súd v Starej Ľubovni predložil 25. februára 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dovolanie, podané prostredníctvom obhajkyne obvineného G. Č. Mgr. M. K. proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Prešove. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 7. januára 2008. Dovolateľ s poukazom na dôkaznú situáciu vo veci vyslovil názor, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Prešove bol porušený zákon tým, že odvolací súd neskúmal skutkovú podstatu trestného činu, a to v neprospech obvineného. Tvrdil, že drevo, o ktorom sa píše v skutkovej vete so svojím zaťom neodcudzil, pretože ostalo po upozornení predsedom U. – svedkom Š. Š. na tom mieste, kde ho spílili a ďalej nemanipulovali. Dovoláním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj odsudzujúci rozsudok Okresného

súdu v Starej Ľubovni boli preto podľa názoru obvineného založené na nesprávnom právnom posúdení skutku, z toho dôvodu považuje za naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1, písm. i/ Tr. por.

Napriek citácii § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v ďalšej časti odôvodnenia dovolania poukazoval len na to, že dôkazmi nebolo preukázané, aby si spílené drevo prisvojil tým, že sa ho zmocnil, a preto jeho konanie nebolo správne právne posúdené.

Na základe uvedených dôvodov obvinený G. Č. navrhol podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vysloviť, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Prešove z 15. novembra 2007, sp. zn. 2To 94/07, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 Tr. por. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. navrhol zrušiť uznesenie Krajského súdu v Prešove z 15. novembra 2007, sp. zn. 2To 94/07, rozsudok Okresného súdu v Starej Ľubovni zo 17. júla 2007, sp. zn. 2T 23/2007, v časti týkajúcej sa jeho osoby – obvineného G. Č. a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázať Okresnému súdu v Starej Ľubovni, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor v Starej Ľubovni sa k podanému dovolaniu vyjadril tak, že ho navrhol odmietnuť ako nedôvodné. Svoje vyjadrenie odôvodnil tým, že obvinený sa dovoľáva zmeny skutkových zistení a dovolací súd nemôže skutkové zistenia ani skúmať ani meniť – dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je namieste a trest uložený obvinenému považuje za uložený v rámci trestnej sadzby, takže ani dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1, písm. h/ Tr. por., ktorý podľa prokurátora obvinený G. Č. uplatnil, aj keď ho výslovne v dovolaní neuviedol, by nebolo možné vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. prerokoval dovolanie podané obhajkyňou obvineného G. Č. – Mgr. M. K. a zistil, že nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo znenia vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku a z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku – dovolaní, je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvého a druhého stupňa. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. písm. a/ až písm. i/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Tento mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Svedčí tomu aj dikcia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Podľa § 371 ods. 6 Tr. por. dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací, pretože dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už aj z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho

prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Naznačený dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. V konečnom dôsledku z toho vyplýva, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba tzv. právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu, zistenému súdmi nižších súdov. Skutkový stav je v rámci rozhodovania o dovolaní, opierajúcom sa o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže ani skúmať ani meniť.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho a jeho podstatou sú námietky správnosti skutkových zistení alebo hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

V posudzovanej veci je z dôvodov dovolania zrejmé, že obvinený G. Č. namieta spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa vyhodnotili v jeho neprospech vykonané dôkazy a tiež ako nadväzne na takto hodnotené dôkazy posúdili skutok, ktorého sa dopustil. Skutok tak, ako bol zistený Okresným súdom v Dolnom Kubíne a aj Krajským súdom v Žiline je pre najvyšší súd záväzný a právne posúdenie skutku krajským súdom je potom správne a v súlade so zákonom. Prípadné posúdenie konania obvineného G. Č. podľa iného ustanovenia neprichádza do úvahy.

Aj v prípade, ak by vykonané dôkazy ohľadne prisvojenia a odcudzenia dreva, a teda nadväzne aj spôsobenej škody boli v rozpore so skutkovým stavom uvedeným v prvostupňovom rozsudku potvrdeným uznesením odvolacieho súdu, nič to nemôže zmeniť na príkaze zákonodarcu, že dovolací súd je takým, hoci inak preukázateľne nesprávnym a dokonca s vykonanými dôkazmi sa nestotožňujúcim skutkovým stavom viazaný a nie je oprávnený ho skúmať ani meniť.

Z uvedeného v konečnom dôsledku vyplýva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, pretože skutok tak ako bol súdmi oboch stupňov zistený, vykazuje znaky už uvedeného prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 Tr. zák., z ktorého bol obvinený G. Č. uznaný za vinného. Preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) nie je daný.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) v posudzovanej veci nie je daný, preto najvyšší súd dovolanie obvineného G. Č. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. marca 2008

**JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: